

**E-PEMBELAJARAN DI INSTITUSI PENGAJIAN TINGGI DARI PERSPEKTIF
GENERASI Y DAN BUDAYA
(E-LEARNING IN INSTITUTE OF HIGHER EDUCATION FROM THE PERSPECTIVE OF
GENERATION Y AND CULTURE)**

¹Hazwani Nordin

²Dalbir Singh

Universiti Kebangsaan Malaysia

Abstrak

E-pembelajaran telah diimplementasikan dalam sistem pendidikan untuk meningkatkan minat pelajar terhadap pelajaran. Perubahan sistem pendidikan ini membolehkan komunikasi dua hala antara pengajar dan pelajar berbanding dengan pembelajaran konvensional. Namun, majoriti pelajar menggunakan e-pembelajaran hanya memuat turun nota kuliah serta menghantar tugas dan tidak menggunakan e-pembelajaran untuk pembelajaran yang sebenarnya. Ini boleh menjejaskan pelaksanaan hasrat kerajaan dalam menyemai budaya pembelajaran sepanjang hayat di mana e-pembelajaran digunakan sebagai salah satu platform untuk merealisasikan matlamat tersebut. Ini disebabkan oleh sistem e-pembelajaran yang tidak memenuhi kehendak pelajar generasi kini maka pelajar tidak mengambil bahagian walaupun ianya boleh membantu mereka dalam proses pembelajaran. Kehendak setiap pelajar berbeza kerana setiap pelajar datang dari pelbagai latar belakang budaya. Kertas ulasan ini meneliti isu berkaitan dengan pelajar generasi Y yang semakin ramai menuntut di universiti serta memahami kehendak mereka terhadap e-pembelajaran. Isu budaya turut dibincangkan dalam ulasan ini bagi memahami nilai budaya Malaysia dan nilai global generasi Y yang berbeza dengan generasi lain. Hasil kertas ulasan ini mendapati bahawa ciri-ciri global gen Y dan budaya Malaysia berkongsi beberapa ciri yang boleh membantu meningkatkan keterlibatan pelajar dalam e-pembelajaran. Selain itu, kajian masa depan turut dicadangkan bagi terus meneroka budaya pelajar gen Y di Malaysia. Akhir sekali, hasil ulasan ini diharapkan dapat menyumbang kepada penggunaan e-pembelajaran di kalangan pelajar generasi Y dengan lebih meluas dalam mencapai hasrat kerajaan menyemai budaya pembelajaran sepanjang hayat.

Kata kunci: Generasi Y; budaya; e-pembelajaran; model budaya Hofstede

PENDAHULUAN

Pendidikan menggunakan media elektronik atau e-pembelajaran telah lama diimplementasikan di institusi pendidikan di Malaysia khususnya institusi pengajian tinggi sejajar dengan perkembangan teknologi maklumat bagi melangkah ke arena pendidikan tanpa sempadan. Keperluan terhadap e-pembelajaran dijangka terus meningkat apabila kerajaan ingin menyemai budaya pembelajaran sepanjang hayat (DePAN, 2010). Memperkenalkan dan menggunakan media elektronik dalam pengajaran dan pembelajaran merupakan tindakan yang diambil oleh pihak kerajaan bagi merealisasikan pembelajaran sepanjang hayat. Selain itu, e-pembelajaran juga membolehkan pelajar mengakses sumber pendidikan dengan lebih meluas dan merupakan pembelajaran secara sendiri serta membolehkan kerjasama dengan pelajar lain dari pelbagai generasi, negara, budaya dan latar belakang (Zhang, 2013). E-pembelajaran telah membuka peluang kepada pelajar untuk belajar dari mana sahaja mereka berada tanpa mengira masa dan tempat belajar (Sithole, B. D. & Onyari 2012; Abaidoo, & Arkorful 2014; Adnan, Ali & Ahmad 2015). Namun begitu, terdapat beberapa faktor yang mempengaruhi penggunaan e-pembelajaran yang dikemukakan oleh penyelidik lepas seperti faktor pelajar dan budaya.

Kebanyakan pelajar di institusi pengajian pada hari ini terdiri daripada generasi Y atau dikenali sebagai '*digital natives*'. Generasi Y dianggap generasi yang mampu mempengaruhi kejayaan e-pembelajaran yang diperkenalkan di setiap institusi pengajian di Malaysia. Ini kerana generasi Y adalah generasi yang celik teknologi yang mempunyai tahap literasi teknologi yang tinggi (Bolton et al., 2013) dan sering menggunakan internet dalam kehidupan harian mereka. Pelajar generasi Y dilahirkan selepas mikrokomputer diperkenalkan dan membesar di dunia yang dikuasai oleh internet. Keadaan ini menyebabkan pelajar lebih selesa menggunakan papan kekunci dan komputer berbanding menulis dalam buku nota (Black, 2010). Menurut Ivanova & Smrikarov (2009), setiap generasi dibentuk oleh nilai-nilai sosial dan latar belakang budaya yang berbeza di mana ada generasi yang dilahirkan dan membesar dengan teknologi dan ada generasi yang perlu mempelajari teknologi.

E-pembelajaran membolehkan pelajar yang terdiri daripada latar belakang budaya yang berbeza memilih cara pembelajaran yang berkesan mengikut kehendak dan keperluan mereka. Pengintegrasian budaya ke dalam e-pembelajaran boleh meningkatkan keterlibatan pelajar untuk terus menggunakan e-pembelajaran (Joshua, Nehemiah, & Ernest, 2015). Walau bagaimanapun, budaya turut mempengaruhi sikap dan tingkah laku serta tindak balas pelajar terhadap e-pembelajaran (Ismail & Lu, 2014; Joshua et al., 2015).

Kajian ini menekankan pelajar generasi Y dan budaya di Malaysia sama ada gen Y lebih mengikuti trend generasi Y yang dikatakan sering mengikut perubahan semasa atau pun gen Y yang masih lagi tebal dengan budaya Malaysia yang telah diterapkan ke dalam diri pelajar sejak dari kecil lagi. Mengenal pasti kategori yang diwakili gen Y sama ada budaya atau generasi penting bagi membolehkan e-pembelajaran dibangunkan bersesuaian dengan budaya gen Y atau generasi Y. Budaya generasi Y harus dititik beratkan kerana

kejayaan e-pembelajaran bergantung kepada pelajar yang menggunakannya dan seterusnya dapat menyemai budaya pembelajaran sepanjang hayat.

E-Pembelajaran Di Universiti Awam Di Malaysia

Terdapat 20 buah Universiti Awam di Malaysia yang dibahagikan kepada tiga kumpulan iaitu universiti penyelidikan, universiti komprehensif dan universiti berfokus dan lebih daripada 600 buah IPTS yang berdaftar di Malaysia (Kementerian Pendidikan Malaysia 2016). Kebanyakan Universiti Awam di Malaysia telah melaksanakan e-pembelajaran dalam pengajaran dan pembelajaran. Secara umumnya, e-pembelajaran didefinisikan sebagai penggunaan media elektronik dalam pembelajaran. Jawatan Piawaian Teknologi mendefinisikan e-pembelajaran sebagai peranti elektronik yang memudahkan proses pengajaran dan pembelajaran dengan menggunakan pelayar web bagi mewujudkan interaksi antara pelajar. Sementara itu, terdapat penyelidik lepas menyatakan bahawa e-pembelajaran adalah variasi peralatan seperti pembelajaran dalam talian (*online learning*) yang melibatkan internet dan juga CD-ROM, DVD dan televisyen bagi pembelajaran di luar talian (*offline learning*) (Barton, 2010; Nwabufo, Umoru, & Olukotun, 2012). Walaupun terdapat banyak definisi e-pembelajaran namun, e-pembelajaran juga sinonim dengan istilah pembelajaran bersepadu (*blended learning*), pembelajaran rangkaian (*network learning*), pembelajaran dalam talian (*online learning*) dan sebagainya yang menggunakan komputer dan rangkaian sebagai platform untuk belajar (Wong, 2011).

Kebanyakan Universiti Awam di Malaysia mempunyai sistem pengurusan pembelajaran atau dikenali sebagai e-pembelajaran yang membolehkan pelajar mengakses maklumat dan bahan pembelajaran seperti nota kuliah, tugas dan kuiz. Namun, mengimplementasikan e-pembelajaran berbeza di setiap Universiti Awam (Abas, 2009). Di Malaysia, tenaga pengajar memainkan peranan penting dalam memberi inspirasi kepada pelajar untuk turut serta dalam menggunakan e-pembelajaran di Universiti Awam dan pihak universiti menyerahkan sepenuhnya tanggungjawab berkaitan dengan e-pembelajaran kepada tenaga pengajar (Barton, 2011). Terdapat tenaga pengajar yang tidak menekankan penggunaan e-pembelajaran dalam pengajaran dan pembelajaran menyebabkan pelajar tidak mengetahui kewujudan e-pembelajaran di universiti mereka. Tambahan pula, tidak semua subjek yang menyediakan bahan pembelajaran dalam e-pembelajaran. Selain itu, sesetengah Universiti Awam mempunyai forum perbincangan yang menjadi sebahagian daripada mata pelajaran yang diambil namun, ramai pelajar tidak menyertai forum perbincangan (Abas 2009; Azizan 2010). Hanya golongan minoriti yang menggunakan e-pembelajaran sepenuhnya meskipun ramai pelajar sekarang tergolong daripada generasi Y.

Generasi Y

Generasi melambangkan kumpulan orang dalam julat umur tertentu, dilahirkan pada masa yang sama dengan sejarah dan budaya, mempunyai pemikiran, masalah dan sikap yang sama (Weingarten 2009; Sithole et al. 2012). Selain itu, generasi merupakan kumpulan yang sering dirujuk sebagai sekutu yang mana setiap ahli dikaitkan dengan satu sama lain melalui pengalaman hidup semasa awal usia (Fauziah, Yusoff, & Kian, 2013). Generasi Y dikenali sebagai 'Millenials' atau Gen Y adalah orang yang lahir pada tahun 1980 hingga 2000 (Black, 2010; Acar, 2014). Gen Y dipanggil generasi asli digital (*digital native*) kerana dilahirkan atau dibesarkan dalam zaman teknologi digital sedang berkembang dan telah biasa menggunakan komputer dan internet pada awal usia lagi. Gen Y adalah generasi pertama yang menghabiskan keseluruhan hidup mereka dalam persekitaran digital dan teknologi maklumat meninggalkan kesan dalam kehidupan mereka (Bolton et al., 2013). Gen Y ditakrifkan oleh internet dan dunia sebagai generasi yang berhubung di peringkat global (Hobart, 2014). Raman et al. (2011) menyatakan bahawa gen Y adalah satu generasi yang mempunyai ciri-ciri unik.

Ciri-Ciri Pelajar Generasi Y

Pelajar gen Y adalah generasi yang berpendidikan tinggi dan celik teknologi. Era teknologi maklumat yang sedang berkembang telah menyediakan pelajar gen Y dengan konsep seperti 'Hidup untuk hari ini' dan 'Lakukan saja' (Kårefalk, Pettersson, & Zhu, 2007). Laporan yang dikeluarkan oleh UNESCO 2011 menyatakan bahawa gen Y mempunyai banyak ciri penting yang mana mereka membesar dengan keyakinan diri, rasa kelayakan dan percaya bahawa mereka boleh lakukan apa saja (Cornu, 2011). Jadual 1.0 menunjukkan ciri-ciri pelajar gen Y secara global yang telah dijalankan oleh penyelidik terdahulu.

Nama Penulis	Ciri-ciri Generasi Y
Ivanova & Smrikarov (2009), Black A. (2010), Schofield & Honoré (2010), Salamin A. (2011), Raman G. et al. (2011), Eckleberry-Hunt & Tucciarone (2011), Reilly P. (2012), Sithole et al. (2012), Hobart B. (2014), Kamau, Njau, & Wanyagi (2014)	<ul style="list-style-type: none"> • Mempunyai pendirian, tegas • Celik teknologi • Rasional • Berkeyakinan tinggi • Jujur • Berdikari • Optimistik / berfikiran terbuka • Bertanggungjawab • Orientasi kerjaya • Bergantung kepada teknologi • Boleh berkolaborasi/kerja kumpulan • Melakukan banyak kerja dalam satu masa (<i>multitasking</i>) • Gemar mencuba (<i>trial and error</i>)

	<ul style="list-style-type: none"> • Tidak melakukan perkara yang tidak mendatangkan faedah kepada matlamat peribadi • Tidak menghormati orang berkuasa • Pembelajaran secara visual dan kinestetik • Tempoh fokus singkat • Kurang sabar • Kurang bersungguh • Kurang komitmen • Terasing tetapi sosial dalam media • Mahukan jawapan yang cepat • Suka mendesak tetapi tidak suka didesak • Bergantung kepada orang lain untuk mencapai matlamat • Tidak gemar membaca dan mendengar ceramah • Mahukan pengiktirafan • Selesaikan masalah sendiri • Mahu masa dan tempat belajar fleksibel • Tidak bekerja keras • Tuntutan perlu dipenuhi
--	---

Jadual 1 Ciri-ciri Generasi Y Global

Dalam pendidikan, gen Y cenderung untuk bergantung kepada teknologi dalam pembelajaran harian mereka di institusi pengajian mahupun di mana sahaja mereka berada. Kebergantungan kepada teknologi membolehkan pelajar gen Y mendapat maklumat dengan cepat, banyak serta dapat melaksanakan tugas yang diberikan dengan lebih cepat. Tambahan pula, menggunakan e-pembelajaran sebagai platform pembelajaran berbanding pembelajaran di dalam kelas telah membuka lebih banyak peluang kepada pelajar untuk terus menjelajah dunia ilmu tanpa sempadan. Perkara ini telah menjadi satu trend yang diterapkan ke dalam diri setiap pelajar terutamanya pelajar gen Y yang mana media elektronik dan teknologi merupakan satu keperluan dalam pembelajaran.

Budaya

Budaya merupakan asas yang mana semua orang hidup dan bekerja di persekitaran budaya yang khusus dan merupakan satu pola hidup yang menyeluruh. Budaya sukar didefinisikan kerana konsep budaya yang terdiri daripada istilah dan definisi yang berbeza yang mana ia semakin banyak digunakan pada hari ini. Budaya bersifat kompleks dan meluas dan abstrak yang mempunyai maksud berlainan dalam konteks berlainan dan kepada individu yang berbeza (Benaida, 2014; Ordóñez, 2014). Secara am, budaya didefinisikan sebagai cara hidup yang berkembang dan dimiliki oleh sesuatu kelompok serta diwarisi dari generasi ke generasi (Uzuner, 2009). Hofstede mendefinisikan budaya sebagai “program kolektif minda yang membezakan ahli-ahli satu kumpulan lain daripada yang lain” (Hofstede, 2011). Ia merujuk kepada sekumpulan orang di suatu tempat yang berkongsi kepercayaan, sikap, tingkah laku, tradisi dan nilai-nilai yang membezakan mereka dengan kumpulan yang lain (Benaida, 2014). Hofstede (2005) turut menegaskan bahawa budaya adalah program mental

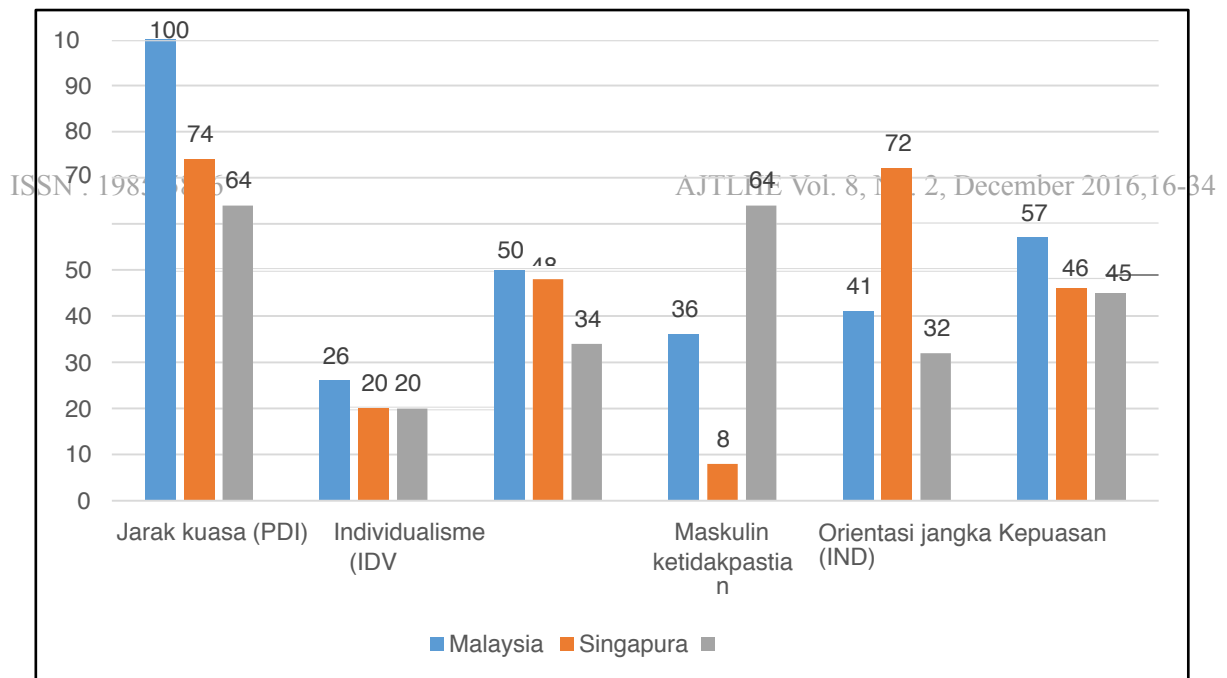
perisian minda (*software of the mind*) yang boleh dipelajari dan bukannya diwarisi serta yang membezakan budaya dengan sifat semula jadi manusia ialah aspek program mental (*mental programming*) yang boleh diwarisi (Hofstede & Hofstede, 2005). Perisian minda Hofstede merangkumi pemikiran, perasaan dan tindakan yang mana ianya dipelajari sejak zaman kanak-kanak dan untuk mula belajar corak baru pemikiran, perasaan dan tindakan adalah lebih sukar daripada belajar buat kali pertama (O. George, Owoyemi, & Onakala, 2012). Selain itu, Edward T. Hall merupakan ahli antropologi turut menyatakan budaya adalah cara hidup sekumpulan orang termasuk tingkah laku, kepercayaan, nilai dan simbol yang mereka menerima apa yang disampaikan bersama-sama dengan komunikasi dan ditiru dari generasi ke generasi berikutnya (Mcfarlane, 2011). Secara dasarnya budaya tidak diwarisi secara genetik dan tidak wujud dengan sendiri tetapi selalu dikongsi oleh ahli masyarakat (Ordóñez, 2014).

Terdapat banyak definisi mengenai budaya namun tiada definisi yang khusus mengenainya. Definisi yang dikemukakan oleh penyelidik lepas adalah berdasarkan kepada kajian yang dijalankan oleh mereka. Kajian ini menjurus kepada tingkah laku pelajar gen Y terhadap e-pembelajaran di Malaysia. Oleh kerana kebanyakan definisi yang dikemukakan melibatkan sikap dan tingkah laku, maka definisi yang sedia ada telah menepati kehendak kajian. Kajian ini mengetengahkan sikap, tingkah laku dan personaliti gen Y sama ada ia dipengaruhi oleh generasi atau budaya. Model budaya Hofstede yang sering digunakan dalam kajian lepas diulas dengan terperinci untuk mengetahui dengan lebih mendalam budaya pelajar di Malaysia. Setiap dimensi model budaya Hofstede akan dilihat dari segi konteks e-pembelajaran di Malaysia.

Model Dimensi Budaya Hofstede Di Malaysia

Salah satu cara untuk memahami perbezaan budaya adalah dengan menggunakan model budaya. Model budaya memberi bentuk dan hala tuju kepada pengalaman individu dengan membentuk serta memaklumkan persepsi, kognisi, emosi dan motivasi (Fryberg & Rhys, 2007). Kertas ulasan ini membincangkan mengenai e-pembelajaran dalam model budaya Hofstede yang mana sering digunakan dalam kajian berkaitan dengan budaya. Model budaya Hofstede digunakan dalam kajian ini kerana hasil kerja Hofstede telah terbukti sebagai model yang sah untuk menganalisis perbezaan budaya dalam pengajaran dan pembelajaran (Liu, Liu, Lee, & Magjuka, 2010) walaupun sering mendapat kritikan daripada pelbagai pihak dan aspek. Selain itu, Hofstede sentiasa mengemas kini kajian beliau dengan mengkaji semula, menambah dan meningkatkan kajian beliau dari masa ke masa (Ming-Xiang, 2012). Oleh itu, hasil kerja Hofstede dianggap relevan untuk dirujuk dalam kajian ini.

Model dimensi budaya Hofstede mengandungi enam dimensi iaitu jarak kuasa (*power distance – PDI*), mengelak ketidakpastian (*uncertainty avoidance – UAI*), individualisme dan kolektivisme (*individualism and collectivism – IDV*), maskulin dan feminin (*masculine and feminine – MAS*), Orientasi jangka panjang atau pendek (*long / short term*

orientation – LTO), dan kepuasan dan kekangan (*indulgence and restraint* – IND). Hofstede telah menjalankan kajian di kebanyakan negara bagi mengenal pasti perbezaan budaya yang wujud antara setiap negara. Beliau juga telah menjalankan kajian di Malaysia dan rajah 1 menunjukkan hasil kajian beliau di Malaysia.

Beberapa kajian lepas menyatakan bahawa Malaysia adalah negara yang mempunyai PDI tertinggi di dunia (Ahmad & Majid, 2010; Barton, 2010) dan menyokong hasil kajian yang telah dijalankan oleh Hofstede. Berdasarkan rajah 1, perbandingan antara negara Malaysia dengan Singapura dan Thailand menunjukkan skor dimensi budaya PDI adalah tertinggi iaitu 100. Perbezaan ketara juga dapat dilihat antara dimensi UAI dan LTO. Penerangan di bawah adalah penjelasan secara mendalam dimensi budaya Hofstede dan bagaimana dimensi budaya ini memainkan peranan dalam mempengaruhi keterlibatan pelajar dalam e-pembelajaran di institusi pengajian. Hasil dalam rajah 1 diperolehi daripada laman web Hofstede iaitu <https://geert-hofstede.com/countries.html>.

Rajah 1 Perbandingan kajian Hofstede di Malaysia, Singapura dan Thailand

1. Jarak kuasa (PDI)

Jarak kuasa merujuk kepada sejauh mana ahli-ahli dalam sebuah organisasi atau masyarakat menerima kuasa yang diagihkan tidak sama rata (Hofstede, & Hofstede 2005; Arenas-Gaitán, Ramírez-Correa & Javier Rondán-Cataluña 2011) dan ahli-ahli yang kurang berkuasa mengharapkan kuasa yang diagihkan sama rata (Hofstede, 2011). Dimensi budaya ini melihat sejauh mana masyarakat menghargai hubungan hierarki dan menghormati orang yang mempunyai kuasa (Alamri & Cristea, 2014). Budaya masyarakat

dalam negara PDI tinggi seperti Malaysia cenderung untuk menerima struktur hierarki dan menghormati orang yang berjawatan, berumur dan mempunyai kuasa (Zhang, 2013). Masyarakat negara PDI tinggi menganggap ketidaksamaan kuasa adalah perkara biasa dalam kehidupan mereka (Ahmed & Preston, 2009).

Tenaga pengajar bagi negara PDI tinggi dilihat sebagai seorang yang mempunyai kuasa dan berpangkat berbanding pelajar. Ini mendorong rasa hormat dan takut untuk pelajar berinteraksi dengan guru di dalam kelas (Barton 2010; Zhang 2013; Ordóñez 2014). Kajian yang dijalankan oleh Zhu (2011) menyatakan bahawa dalam budaya PDI tinggi, pelajar menjadi pasif dan keberatan untuk mengambil bahagian dalam aktiviti yang melibatkan komunikasi kerana pelajar tidak biasa bercakap di hadapan guru mereka. Selain itu, pelajar mengharapkan guru yang lebih tua untuk mengajar mereka kerana guru muda kurang dipercayai dari segi pengalaman mengajar dan membimbing pelajar (Omidvar, Chan, Yap, & Bolong, 2012) serta pelajar tidak boleh mempersoalkan pengetahuan yang ada pada guru dan perlu melihat mereka sebagai pakar dalam apa yang diajari (Masoumi, 2010).

Keterlibatan pelajar yang kurang di dalam bilik darjah turut mempengaruhi keterlibatan pelajar ketika menggunakan e-pembelajaran. Jika pelajar tidak mengambil bahagian di dalam bilik darjah kerana takut untuk bertanya atau tidak bersetuju dengan tenaga pengajar (Al Dulaimi & Sailan, 2011) tetapi keterlibatan pelajar dalam e-pembelajaran bagi budaya PDI tinggi masih tiada perubahan. Kajian yang dijalankan oleh Zhang (2013) menyatakan bahawa pelajar dari PDI tinggi keberatan untuk melibatkan diri dalam perbincangan di e-pembelajaran jika tidak disertai oleh tenaga pengajar. Perkara ini diakui oleh (Barton, 2010) yang mengatakan bahawa pelajar dari budaya PDI tinggi lebih gemar bergantung kepada tenaga pengajar menyebabkan pembelajaran menjadi tanggungjawab tenaga pengajar (Signorini, Wiesemes & Murphy 2009; Hofstede 2011; Ordóñez 2014) walaupun e-pembelajaran dibangunkan bagi memperkenalkan pembelajaran secara sendiri. Ini kerana pembelajaran di negara PDI tinggi adalah berpusatkan guru dan bukan daripada inisiatif pelajar sendiri. Tambahan pula, pelajar dari latar belakang budaya PDI tinggi menjangkakan pengetahuan datang daripada guru dan bukannya daripada pengetahuan mereka sendiri (Renner, Laumer, & Weitzel, 2015). Disebabkan itu, pembelajaran secara tradisional lebih diterima di negara PDI tinggi berbanding e-pembelajaran (Speece, 2012).

2. Individualisme dan kolektivisme (IDV)

Orientasi budaya individualisme dan kolektivisme merujuk kepada sejauh mana ahli-ahli bagi sebuah organisasi yang bertindak sebagai individu atau kumpulan (Hofstede, & Hofstede 2005; Arenas-Gaitán et al. 2011). Individualisme (IDV tinggi) ditakrifkan sebagai budaya individualistik yang menekankan kepentingan identiti, hak dan keperluan individu serta hubungan antara individu tidak utuh manakala dimensi budaya kolektivisme (IDV rendah) ditakrifkan sebagai budaya kolektif yang menekankan kumpulan, hak-hak dan keharmonian dalam kumpulan serta semangat kerjasama lebih daripada kehendak individu serta

kesetiaan antara ahli kumpulan yang tidak boleh dipertikaikan (Keller et al. 2009; Speece 2012). Berdasarkan rajah 1, Malaysia adalah sebuah negara yang mengamalkan budaya kolektivisme. Dalam budaya IDV rendah, masyarakat lebih menghargai nilai dan amalan yang berakar umbi dalam tradisi berbanding apa yang baru (Omidvar et al., 2012).

Dalam budaya kolektivisme, pelajar hanya bercakap apabila ditanya oleh guru dan bukan secara sukarela (Waheed 2011; Omidvar et al. 2012) dan hanya bertindak balas apabila mereka mempunyai sesuatu yang berfaedah untuk dibincangkan secara umum dan hanya bercakap apabila didorong (Olaniran, 2009). Ini menyebabkan kesukaran kepada tenaga pengajar yang mana pelajar tidak mengambil bahagian dengan topik perbincangan yang dikemukakan atau pelajar tidak memberi maklum balas apabila rakan-rakan mengemukakan pertanyaan dalam persekitaran e-pembelajaran. Tambahan pula, pelajar daripada budaya kolektivisme mementingkan kerja berkumpulan secara fizikal dan bukannya secara maya (Olaniran, 2009). Mereka berpendapat menganggap keharmonian hubungan lebih penting berbanding tugas yang diberikan dan perlu menghormati antara satu sama lain (Barton 2010; Omidvar et al. 2012; Westbrook 2014). Selain itu, mereka hanya berkomunikasi antara ahli kumpulan sahaja (Waheed 2011; Omidvar et al. 2012). Oleh yang demikian, pelajar budaya kolektivisme tidak berminat untuk menggunakan e-pembelajaran berikutan konsep e-pembelajaran iaitu pembelajaran secara sendiri dan secara maya yang mana bercanggah dengan norma budaya mereka.

Sebab utama pelajar dari budaya kolektivisme menggunakan e-pembelajaran ialah kejayaan yang mereka peroleh hasil daripada pembelajaran secara berkumpulan yang mana mereka adalah sebahagian daripada kumpulan tersebut (Al-Ammari & Hamad, 2008). Tambahan pula, pelajar dalam budaya kolektivisme gemar jika e-pembelajaran dijadikan perbincangan secara berkumpulan dan bukan secara individu serta tidak hanya sekadar berhubung dengan tenaga pengajar (Al-Ammari & Hamad, 2008). Oleh itu, tenaga pengajar yang memberikan tugas perlu memastikan elemen bekerja secara berkumpulan dikekalkan terutamanya dalam e-pembelajaran bagi meningkatkan keterlibatan pelajar terhadap e-pembelajaran.

3. Maskulin dan feminin (MAS)

Orientasi budaya maskulin (MAS tinggi) dan feminin (MAS rendah) terdiri daripada masyarakat di mana peranan emosi antara lelaki dan wanita adalah berbeza. Budaya maskulin menghargai daya saing, ketegasan, berorientasikan kerjaya, mengumpul kekayaan serta harta benda manakala budaya feminin lebih menghargai kesederhanaan, berorientasikan hubungan, kekeluargaan dan kualiti hidup (Hofstede, & Hofstede 2005; Arenas-Gaitán et al. 2011; Omidvar et al. 2012). Berdasarkan hasil kajian Hofstede dalam rajah 1, Malaysia berada antara budaya maskulin ataupun feminin.

Dalam pembelajaran budaya feminin, motivasi pencapaian pendidikan agak rendah kerana pengajar dan pelajar lebih menghargai hubungan bersama, perpaduan, penyesuaian sosial dan minat intrinsik berbanding dengan ganjaran ekstrinsik (Sugahara, & Boland 2010; Omidvar et al. 2012). Kebiasaannya, masyarakat budaya feminin mengaitkan pencapaian mereka dengan penubuhan hubungan manusia yang rapat dan bukannya dengan kejayaan yang nyata. Selain itu, hukuman fizikal seperti merotan tidak boleh diterima dan saling menghormati adalah dihargai dan dipupuk (Omidvar et al., 2012). Sementara itu, budaya maskulin mementingkan pencapaian cemerlang dalam pelajaran serta menggalakkan persaingan antara pelajar yang membawa kejayaan kepada individu dan bukan kejayaan bersama dengan orang lain (Masoumi 2010; Sugahara, & Boland 2010). Tambahan pula, pengajar secara terbuka memberi ganjaran dan pengiktirafan kepada pelajar cemerlang dan menetapkan tanda aras tinggi untuk prestasi pelajar (Sugahara, & Boland 2010; Omidvar et al. 2012). Selain itu, hukuman fizikal adalah sesuatu yang diperlukan bagi budaya maskulin (Omidvar et al., 2012).

Pelajar dan pengajar daripada budaya feminin tidak mengutamakan pencapaian pendidikan maka mereka tidak berhasrat untuk menggunakan e-pembelajaran dalam pembelajaran mereka (Al-Ammari & Hamad, 2008). Sementara itu, keterlibatan pelajar dalam e-pembelajaran dalam budaya maskulin adalah tinggi. Seperti yang dinyatakan, budaya maskulin mementingkan pencapaian kecemerlangan pelajar dan menggalakkan persaingan antara pelajar untuk maju dalam pelajaran mereka. Oleh itu, menggunakan e-pembelajaran merupakan satu inisiatif bagi meningkatkan kejayaan pelajar dalam pembelajaran mereka. Tambahan pula, terdapat banyak kegunaan e-pembelajaran yang mampu memberi manfaat kepada pelajar budaya maskulin.

4. Mengelak ketidakpastian (UAI)

Mengelak ketidakpastian merujuk kepada sejauh mana ahli dalam sebuah organisasi merasa terancam atau tidak selesa dengan keadaan yang tidak menentu, tidak diketahui, kabur dan tidak berstruktur (Hofstede, & Hofstede 2005; Arenas-Gaitán et al. 2011). Dimensi ini mempunyai kuasa untuk mengukur tahap penerimaan atau penolakan berkenaan sesuatu yang samar atau keadaan yang tidak diketahui pada masa akan datang (Alamri & Cristea, 2014).

Budaya masyarakat bagi negara UAI rendah seperti Malaysia cenderung untuk menerima ketidakpastian atau kekaburan dalam hidup mereka. Ini menunjukkan budaya masyarakat UAI rendah kurang bimbang terhadap ketidakpastian, boleh bertoleransi dalam pelbagai pendapat, kurang berorientasikan peraturan, mudah menerima perubahan dan gemar mengambil masa yang lama serta risiko yang besar dalam sesuatu perkara (Lemone 2005; Robinson, & Ally 2009). Tambahan pula, amalan dan hasil adalah lebih penting daripada kaedah dan peraturan dalam budaya UAI rendah (Speece, 2012).

Dalam pembelajaran pula, guru harus lebih bertolak ansur dan boleh menyimpang daripada struktur yang telah ditetapkan dan pelajar boleh bertanya soalan tanpa jawapan yang jelas (Renner et al., 2015) serta guru dan pelajar lebih fleksibel dalam pendekatan yang diambil oleh mereka terhadap pembelajaran (Barton, 2010; Omidvar et al., 2012). Antara ciri-ciri budaya UAI rendah ialah pelajar selesa dalam pembelajaran yang tidak berstruktur selagi mereka berpuas hati dengan pemahaman mereka (Sugahara & Boland, 2010) serta mereka tidak bimbang mengenai perbezaan pendapat dengan guru dan tidak dianggap sebagai tingkah laku yang salah (Signorini et al., 2009).

Budaya UAI rendah lebih tertumpu kepada tingkah laku pelajar yang mana mereka tidak mengambil tahu mengenai e-pembelajaran walaupun mereka pertama kali menggunakannya (Al-Ammari, & Hamad 2008; Robinson, & Ally 2009). Ini kerana pelajar dari budaya UAI rendah boleh bertolak ansur dengan apa yang tidak pasti dan boleh mengendalikan e-pembelajaran atau tugas dengan sendiri tanpa panduan daripada guru (Westbrook, 2014). Selain itu, pelajar dan guru daripada budaya UAI rendah sentiasa bergantung kepada e-mel ataupun e-pembelajaran dalam urusan yang melibatkan pendidikan seperti menghantar tugas dan memuat turun nota kuliah (Masoumi, 2010).

5. Orientasi jangka panjang / pendek (LTO)

Orientasi jangka panjang merujuk kepada masyarakat yang memupuk nilai-nilai yang berorientasikan hala tuju masa depan dan perancangan yang memberi tumpuan kepada pelaburan masa depan. Sementara itu, orientasi jangka pendek merujuk kepada masyarakat yang memupuk nilai-nilai yang berkaitan dengan masa lalu dan masa kini (Hofstede 2011; Arenas-Gaitán et al. 2011). Berdasarkan hasil kajian Hofstede pada rajah 1, Malaysia adalah sebuah negara yang mengamalkan budaya orientasi jangka pendek.

Pelajar dari budaya LTO rendah memberi lebih tumpuan kepada pencapaian mereka pada masa lalu dan bukan pada masa depan serta pelajar menyifatkan kejayaan dan kegagalan mereka dalam pelajaran adalah disebabkan oleh nasib (Hofstede, 2011). Pelajar dari budaya LTO rendah mempunyai persepsi persekitaran e-pembelajaran yang dianggap sebagai sumber maklumat dan sebagai tambahan kepada keinginan untuk memperoleh hasil dan pencapaian maklumat manakala pelajar dari budaya orientasi jangka panjang lebih menumpukan kepada amalan dan nilai praktikal (Al-Ammari, & Hamad 2008).

6. Kepuasan vs kekangan (IND)

Kepuasan merujuk kepada masyarakat yang membolehkan kepuasan dari keinginan dan perasaan terutamanya berkaitan dengan percutian, bersuka ria dengan kawan-kawan dan membeli-belah manakala kekangan bermaksud masyarakat yang mengawal kepuasan dan orang ramai tidak menikmati kehidupan mereka sepenuhnya (Arenas-Gaitán et al., 2011). IND adalah dimensi terbaru yang diperkenalkan oleh Hofstede pada tahun 2010 dan

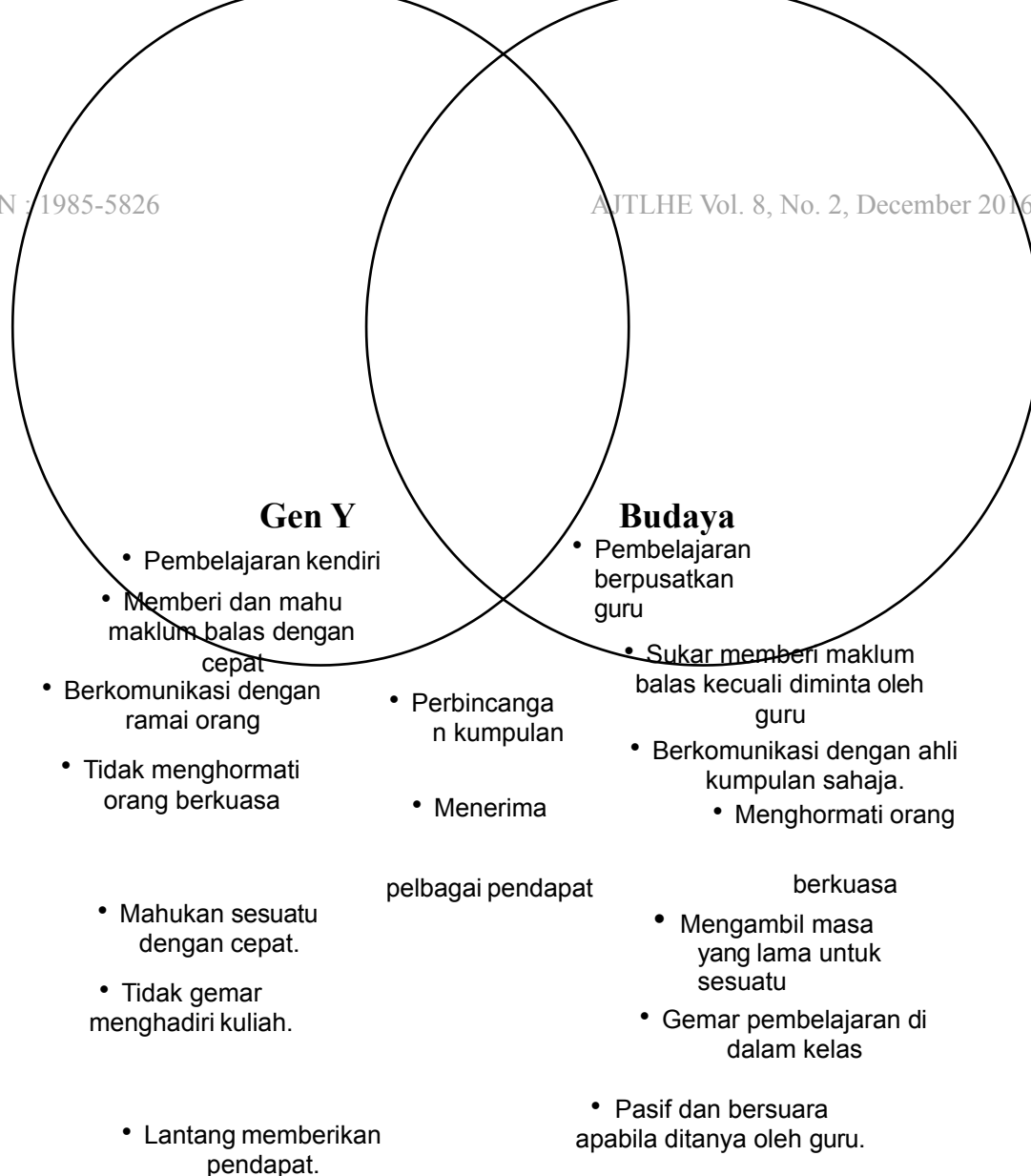
berdasarkan rajah 1 budaya IND di Malaysia agak tinggi. Masyarakat dalam budaya IND tinggi memilih kebahagiaan dan cenderung untuk mewujudkan persepsi kebebasan, kesihatan dan mempunyai kawalan dalam kehidupan (Hofstede 2011; Ismail, & Lu 2014).

Pelajar dari budaya IND tinggi mempunyai toleransi yang lebih tinggi dalam banyak keadaan seperti lebih mudah menerima pemikiran yang berbeza atau pelajar lebih mudah menerima pendapat guru yang berbeza di dalam bilik darjah (Yasar, 2014). Selain itu, universiti dan kuliah adalah salah satu tempat yang penting di mana kebebasan bersuara adalah lebih baik berbanding tempat-tempat lain. Ahli akademik cenderung untuk menggalakkan pemikiran yang berbeza di dalam kuliah mereka dan pelajar boleh bertanya kepada pengajar mengenai topik yang dianggap penting bagi mendorong kuliah tersebut (Yasar, 2014).

Pelajar dari budaya IND tinggi mempunyai minat terhadap reka bentuk e-pembelajaran yang menarik. Pelajar gemar apabila pengajar memberi pilihan kepada mereka untuk berblog, mengemas kini status dan menyesuaikan antara muka e-pembelajaran mengikut kemahuan mereka (B. George, 2014). Tambahan pula, pelajar IND tinggi lebih menghargai pembelajaran di luar skop e-pembelajaran di mana mereka boleh berjumpa secara berdepan dan membuat latihan secara berkumpulan (B. George, 2014).

Ulasan: Perkaitan Gen Y Dan Budaya

Gen Y dan budaya adalah dua elemen berbeza yang boleh mempengaruhi persepsi dan keterlibatan pelajar dalam e-pembelajaran di institusi pengajian. Ulasan yang dibincangkan di atas menyatakan bahawa gen Y adalah generasi baru yang dilahirkan dan dibesarkan dalam zaman teknologi maklumat manakala budaya adalah cara hidup satu kelompok manusia yang berkongsi sikap, tingkah laku dan cara berfikir yang dipelajari atau diwarisi secara turun temurun. Oleh itu, kertas ulasan ini meninjau sama ada penggunaan e-pembelajaran di institusi pengajian tinggi dipengaruhi oleh generasi ataupun budaya.

Rajah 2 Persamaan dan perbezaan antara pelajar gen Y dan budaya di Malaysia

Berdasarkan Rajah 2 di atas, terdapat ciri-ciri pelajar gen Y dan budaya yang berkongsi ciri yang sama dan berbeza. Terdapat beberapa ciri yang menunjukkan ciri-ciri positif dan negatif yang ada pada gen Y dan budaya. Kebanyakan kajian lepas hanya menumpukan kepada budaya pelajar di Malaysia dengan menggunakan model budaya Hofstede secara umum dan tidak memfokuskan kepada generasi secara khusus. Hal ini menimbulkan keraguan sama ada nilai model budaya Hofstede masih lagi boleh dipakai dalam kajian terkini yang berkaitan dengan pelajar gen Y. Ini kerana gen Y ada generasi baru yang lahir ketika dunia diperkenalkan dengan internet serta negara sedang menuju ke arah era globalisasi. Tambahan pula, kajian yang dijalankan oleh Hofstede ke atas Malaysia sebelum era internet dan globalisasi menular. Model budaya Hofstede diperkenalkan hampir 50 tahun lepas dan sepanjang tempoh tersebut banyak perubahan telah berlaku disebabkan oleh era globalisasi dan internet yang berkembang dengan pantas. Tingkah laku, sikap dan personaliti pelajar juga mengalami perubahan demi perubahan seiring dengan perubahan masa. Oleh itu, nilai model budaya Hofstede seperti dalam Rajah 1 boleh dipersoal mengenai kerelevanannya untuk dipakai terhadap pelajar gen Y di Malaysia.

Selain itu juga, budaya pembelajaran di dalam kelas dan e-pembelajaran adalah berbeza. Pembelajaran di dalam bilik darjah adalah secara bersemuka, berkumpulan dan mempunyai guru yang mengetuai pembelajaran. Namun, e-pembelajaran adalah sebaliknya iaitu secara maya, bersendirian dan tiada guru yang mengetuai pembelajaran. Perkara ini bertentangan dengan budaya Malaysia yang berpaksi kepada budaya kolektif dan jarak kuasa. Penggunaan e-pembelajaran telah mengubah kaedah pembelajaran pelajar di Malaysia yang mana telah diterap sejak sekian lama. Pelajar gen Y dari Malaysia masih mempunyai jati diri budaya yang kuat seperti menghormati orang tua dan menghadiri kuliah. Oleh itu, mengkaji budaya pelajar gen Y khususnya di Malaysia adalah penting dalam kajian ini kerana Malaysia merupakan sebuah negara yang masih kaya dengan adat budaya yang diwarisi sejak turun temurun. Walau bagaimanapun, pelajar gen Y di Malaysia juga terdedah dengan arus kemodenan yang boleh mempengaruhi sikap, rasa, cara pemikiran dan tingkah laku pelajar menyebabkan pelajar gen Y terikut dengan ciri-ciri gen Y global. Berdasarkan rajah 2, sikap dan tingkah laku pelajar budaya Malaysia dengan gen Y mempunyai perbezaan yang ketara. Oleh itu, mengkaji budaya pelajar gen Y di Malaysia secara khusus adalah penting bagi mengenal pasti pelajar gen Y di Malaysia yang mempunyai ciri-ciri tersendiri.

RUMUSAN

Tujuan kertas ulasan ini adalah untuk mengetahui ciri-ciri gen Y dan budaya dalam persekitaran e-pembelajaran di Malaysia. Ramai pelajar gen Y masih keliru sama ada ciri-ciri yang ada pada mereka mewakili gen Y atau budaya (Chen, 2008) ataupun kedua-duanya sekali. Ini kerana pelajar gen Y dilahirkan ketika dunia sedang menghadapi era globalisasi tetapi mereka cenderung untuk mempunyai nilai budaya yang diwarisi daripada ibu bapa serta tempat mereka membesar dan bukannya dari tempat lain. Kajian lanjutan daripada ini, model budaya Hofstede boleh digunakan untuk mengkaji budaya pelajar gen Y dengan lebih mendalam. Kajian lanjutan ini hendaklah mengenal pasti budaya gen Y iaitu pelajar universiti yang lahir dari pertengahan tahun 1980-an hingga akhir tahun 1990-an. Hasil kajian mengenai budaya gen Y mungkin berbeza daripada hasil kajian yang didapati daripada budaya dan gen Y secara berasingan. Setelah hasil kajian diperoleh kelak, ciri-ciri budaya gen Y boleh dikenal pasti dan dapat mengenal pasti apa yang diinginkan oleh pelajar gen Y terhadap e-pembelajaran dan seterusnya dapat meningkatkan keterlibatan pelajar menggunakan e-pembelajaran. Kajian masa depan juga boleh menumpu kepada membangunkan sebuah model budaya gen Y. Model ini boleh dijadikan panduan kepada para pembangun e-pembelajaran untuk membangunkan e-pembelajaran yang sesuai untuk digunakan oleh pelajar institusi pengajian terutamanya pelajar gen Y di Malaysia.

PENGIKTIRAFAN

Kajian ini telah dibiayai oleh Fundamental Research Grant Scheme (FRGS), Kementerian Pendidikan Tinggi Malaysia : FRGS/1/2016/ICT01/UKM/02/2

RUJUKAN

- Abaidoo, N. & Arkorful, V. 2014. The Role of E-learning , The Advantages and Disadvantages of its Adoption in Higher Education . *International Journal of Education and Research*, 2(12), 397–410.
- Abas, Z. 2009. E-learning in Malaysia: Moving Forward in Open Distance Learning. *International Journal on E-learning*,8(4), 527-537.
- Acar, A. B. 2014. Do Intrinsic and Extrinsic Motivation Factors Differ for Generation X and Generation Y ? *International Journal of Business & Social Science*, 5(5), 12–20.
- Adnan, A. S., Ali, M. & Ahmad, R. 2015. The Utilisation of Visual Elements on Interface Design of e-learning . International Conference on Information Technology & Society. 8-9 June, Kuala Lumpur, Malaysia, 273–279.
- Ahmad, B. E. & Majid, F. A. 2010. Self-directed Learning and Culture: A Study on Malay Adult Learners. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 7, 254–263.
- Al-Ammari, J. & Hamad, S. 2008. Factors Influencing the Adoption of E-Learning at UOB. 2nd International Conference and Exhibition for Zain E-learning Center. 28-30 April, Manama. Bahrain. 1–10.
- Alamri, A. S. & Cristea, A. I. 2014. Saudi Arabian Cultural Factors and Personalised Elearning. 6th International Conference on Education and New Learning Technologies (EDULEARN14), 7-9 July, Barcelona, Spain, 7114–7121.
- Al-hunaiyyan, A., Al-Huwail, N. & Al-Sharhan, S. 2008. Blended E-Learning Design: Discussion of Cultural Issues. *International Journal of Cyber Society and Education*, 1(1), 17–32.
- Arenas-Gaitán, J., Ramírez-Correa, P. E. & Javier Rondán-Cataluña, F. 2011. Cross Cultural Analysis of the Use and Perceptions of web Based Learning Systems. *Computers & Education*, 57(2), 1762–1774.
- Azizan, F. 2010. Blended learning in higher education institution in Malaysia. Proceedings of Regional Conference on Knowledge Integration in ICT 2010, 454–466.
- Barton, S. M. 2010. Social and Cultural Factors that Influence the Uptake of E-learning : Case Studies in Malaysia, Indonesia, Turkey, Singapore and Australia. PhD Thesis, RMIT University.
- Barton, S. M. 2011. Case Study of e-learning Experts in Malaysia : Impact of Social Capital and Social Networks. *Asia-Pacific Collaborative Education Journal*, 7(2),1-17.

- Behrstock, E. & Clifford, M. 2009. *Leading Gen Y Teachers: Emerging Strategies for School Leaders*.
- Benaida, M. 2014. Developing Arabic Usability Guidelines for E-Learning Websites in Higher Education. PhD Thesis, University of Salford, UK.
- Black, A. 2010. Gen Y: Who they are and how they learn. *Educational Horizons*, 88(2), 92-101.
- Bolton, R. N., Parasuraman, A., Hoefnagels, A., Migchels, N., Kabadayi, S., Gruber, T., Komarova Loureiro, Y. et al. 2013. Understanding Generation Y and Their Use of Social Media: A Review and Research Agenda. (L. Aksoy, Ed.) *Journal of Service Management*, 24(3), 245–267.
- Chen, H. 2008. Generation Y and the Post 80s ' Culture Identity : A Cross Cultural Perspective.
- Cornu, B. 2011. *Digital Natives: How Do They Learn? How To Teach Them? UNESCO Institute for Information Technology in Education*, 52(2), 2-11.
- DePAN. 2010. *Dasar e-Pembelajaran Negara (DePAN) untuk Institusi Pengajian Tinggi*.
- Eckleberry-Hunt, J. & Tucciarone, J. 2011. The Challenges and Opportunities of Teaching "Generation Y". *Journal of graduate medical education*, 3(4), 458–461.
- Fauziah, W., Yusoff, W. & Kian, T. S. 2013. Generation Differences in Work Motivation : From Developing Country Perspective. *International Journal of Economy, Management and Social Science*, 2(4), 97–103.
- Fryberg, B. S. & Rhys, R. 2007. What are cultural models.
- George, B. 2014. *How National-Cultural Dimensions Influence the Use of E-Learning Technologies*. (Online) <https://www.linkedin.com/pulse/20140828204718-16730765-how-national-cultural-dimensions-influence-the-use-of-e-learning-technologies>. Februari 12, 2016.
- George, O., Owoyemi, O. & Onakala, U. 2012. Hofstede's "Software of the Mind" Revisited and Tested: The Case of Cadbury Worldwide and Cadbury (Nigeria) Plc - A Qualitative Study. *International Business Research*, 5(9), 148–157.
- Hobart, B. 2014. Understanding Generation Y: What You Need to Know About the Millennials. *PrincetonOne*.

- Hofstede. 2005. HOFSTEDE : Cultures And Organizations - Software of the Mind.
- Hofstede, G. 2011. Dimensionalizing Cultures : The Hofstede Model in Context. *Online Readings in Psychology and Culture*, 2(1).
- Ismail, M. & Lu, H. S. 2014. Cultural Values and Career Goals of the Millennial Generation: An Integrated Conceptual Framework. *Journal of International Management Studies*, 9(1), 38–49.
- Ivanova, A. & Smrikarov, A. 2009. The New Generations of Students and the Future of e-Learning in Higher Education. *International Conference on e-Learning and Knowledge Society*.
- Joshua, C. E., Nehemiah, M. & Ernest, M. 2015. A Conceptual Culture-Oriented e-Learning System Development Framework (e-LSDF): A Case of Higher Education Institutions in South Africa. *International Journal of Trade, Economics and Finance*, 6(5).
- Kårefalk, A., Petterson, M. & Zhu, Y. 2007. How to Motivate Generation Y with Different Cultural Backgrounds: A Cross Cultural Comparison between China and Sweden. Thesis. Kristianstad University, Sweden.
- Keller, C., Lindh, J., Hrastinski, S., Casanovas, I. & Fernandez, G. 2009. The impact of national culture on e-learning implementation: a comparative study of an Argentinean and a Swedish university. *Educational Media International*, 46(1), 67–80.
- Lemone, K. 2005. Analyzing Cultural Influences on ELearning Transactional Issues. Proceeding of E-Learn: World Conference on E-Learning in Corporate, Government, Healthcare, and Higher Education, Vancouver, Canada, 2637–2644.
- Masoumi, D. 2010. *Quality in E-learning Within a Cultural Context: The Case of Iran*. *Educational Sciences*,. ACTA Universitatis Gothoburgensis.
- Mcfarlane, P. S. 2011. Determining Student Preference for a Culturally Specific e-Learning Website. PhD Thesis. University of Wollongong, Australia.
- Nwabufu, B. N., Umoru, T. A. & Olukotun, J. O. 2012. The Challenges of E-Learning in Tertiary Institutions in Nigeria. International Conference The Future of Education 2nd Edition, 1–4.
- Omidvar, P., Chan, M. Y., Yap, N. T. & Bolong, J. 2012. Learning culture of Iranian and Chinese-Malaysian undergraduate students. *Pertanika Journal of Social Science and Humanities*, 20(3), 865–880.

- Ordóñez, A. C. 2014. Predicting International Critical Success Factors in e learning : A comparison of four universities from China , Mexico , Spain and USA. PhD Thesis. Universitat Oberta de Catalunya, Spain.
- Raman, G., Ramendran, C., Beleya, P., Nodson, S. & Arokiasamy, L. 2011. Generation Y in Institution of Higher Learning. *International Journal of Economics & Business Modeling*, 2(2), 142–148.
- Renner, D., Laumer, S. & Weitzel, T. 2015. Blended Learning Success : Cultural and Learning Style Impacts. 12th International Conference on Wirtschaftsinformatik,4-6 March, Osnabruck, Germany, 1375–1390.
- Robinson, M. & Ally, M. 2009. Transition to e-Learning in a Gulf Arab Country. *International Journal of Excellence in e-Learning*, 2(1), 1–29.
- Signorini, P., Wiesemes, R. & Murphy, R. 2009. Developing Alternative Frameworks for Exploring Intercultural Learning: A Critique of Hofstede's Cultural Difference Model. *Teaching in Higher Education*, 14(3), 253–264.
- Sithole, K., B. D., I. & Onyari, E. K. 2012. Influence of Generations' Traits on teaching and Learning in an Open Distant Learning (ODL) Environment 1–9.
- Speece, M. 2012. Learning Style, Culture, and Delivery Mode in Online Distance Education. *US-China Education Review A*, 1(1a), 1–12.
- Sugahara, S. & Boland, G. 2010. The Role of Cultural Factors in the Learning Style Preferences of Accounting Students: A Comparative Study between Japan and Australia. *Accounting Education*, 19(3), 235–255.
- Uzuner, S. 2009. Questions of Culture in Distance Learning: A Research Review. *International Review of Research in Open & Distance Learning*, 10(3), 1–20.
- Waheed, M. 2011. Role of Culture Between Influencing Factors and Student Electronic Learning Satisfaction. *Journal of Educational and Social Research*, 1(3).
- Weingarten, R. M. 2009. Four Generations, One Workplace: A Gen X-Y Staff Nurse's View of Team Building in the Emergency Department. *Journal of Emergency Nursing*, 35(1), 27-30.
- Westbrook, T. P. 2014. Global Contexts for Learning: Exploring the Relationship Between Low-Context Online Learning and High-Context Learners. *Christian Higher Education*, 13(4), 281–294.

- Wong, D. 2011. E-learning and Doctoral Studies for Malaysian Working Adults: Exploration on the Possibilities and Challenges. *Malaysian Journal of Educational Technology*, 11(4), 21–30.
- Yasar, Y. S. 2014. Dimensions of Culture: Indulgence and Restraint in Academic Life in Turkey. Master Thesis. Bahcesehir University, Istanbul, Turkey.
- Zhang, Y. (LeaF). 2013. Power Distance in Online Learning: Experience of Chinese Learners in U . S . Higher Education. *The National Review of Research in Open Distance Learning*, 14(4), 239 – 254.
- Zhu, C. 2011. Online Collaborative Learning: Cultural Differences in Student Satisfaction and Performance. *Journal for Educational Research Online*, 3(1), 12–28.